

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

De-aș avea

De-aș avea și eu o floare
Mândră, dulce, răpitoare
Ca și florile din mai,
Fiice dulce a unui plai,
Plai răsând cu iarba verde,
Ce se leagănă, se pierde,
Undoind încetișor,
Șoptind șoapte de amor;

De-aș avea o florică
Gingașă și tinerică,
Ca și floarea crinului,
Alb ca neaua sânelui,
Amalgam de-o roz-albie
Și de una purpurie,
Cântând vesel și ușor
Șoptind șoapte de amor;

De-aș avea o porumbița
Cu chip alb de copiliță,
Copilița blândișoară
Ca o zi de primăvară,
Cătu-ți ține ziulița
I-aș cânta doina, doinița,
I-aș cânta-o-ncetișor,
Șoptind șoapte de amor.

Mihail Eminescu,
Familia, februarie 1866, nr. 6

Nota: „Cu bucurie deschidem coloanele foii noastre acestui june numai de 16 ani, care cu primele sale încercări poetice trimise nouă ne-a surprins plăcut”

Iubire

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Raze de lună. Lui

*Ce n-ar da un mort din groapă pentr-un răsărit de lună!
Ai zis tu și eu atunci, când pe-a dorului aripe,
Duși de ai iubirii farmec, - privind cerul împreună,
Noi visam eternitate în durata unei clipe.*

.....

*Dac-ar da un mort din groapă pentru-un răsărit de lună
A sa liniște eternă, eu aș da de voie bună
Toate razele de lună, toate razele de soare.
Să te pot uita pe tine, să simt sufletul că-mi moare.*

Veronica Micle

.....
București, 16/28 iunie 1889

*Când
te-am văzut,
Verena...*

MIHAI EMINESCU - VERONICA MICLE
Scrisori de dragoste

Cartea Românească

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

- Iar te-ai cufundat în stele
Și în nori și-n ceruri nalte?
De nu m-ai uita încalte,
Sufletul vieții mele.

În zadar râuri în soare
Grămădești-n a ta gândire
Și câmpiile asire
Și întunecata mare;

Piramidele-nvechite
Urcă-n cer vârful lor mare -
Nu căta în depărtare
Fericirea ta, iubite!

Astfel zise mititica,
Dulce netezindu-mi părul.
Ah! ea spuse adevărul;
Eu am râs, n-am zis nimica.

De mi-i da o sărutare,
Nime-n lume n-a s-o știe,
Căci va fi sub pălărie -
Ș-apoi cine treabă are!

Când prin crengi s-a fi ivit
Luna-n noaptea cea de vară,
Mi-i ținea de subsuoară,
Te-oi ținea de după gât.

Pe cărare-n bolți de frunze,
Apucând spre sat în vale,
Ne-om da sărutări pe cale,
Dulci ca florile ascunse.

Floare-albastră

- Hai în codrul cu verdeață,
Und-izvoare plâng în vale,
Stânca stă să se prăvale
În prăpastia măreață.

Acolo-n ochi de pădure,
Lângă balta cea senină
Și sub trestia cea lină
Vom ședea în foi de mure.

Și mi-i spune-atunci povești
Și minciuni cu-a ta guriță,
Eu pe-un fir de romaniță
Voi cerca de mă iubesti.

Și de-a soarelui căldură
Voi fi roșie ca mărul,
Mi-o-i desface de-aur părul,
Să-ți astup cu dânsul gura

Și sosind l-al porții prag,
Vom vorbi-n întunecime:
Grija noastră n-aib-o nime,
Cui te-i pasă că-mi ești drag?

Înc-o gură - și dispare...
Ca un stâlp eu stam în lumă
Ce frumoasă, ce nebuună
E albastra-mi, dulce floare!

Și te-ai dus, dulce minune,
Ș-a murit iubirea noastră -
Floare-albastră! floare-albastră!..
Totuși este trist în lume!

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Unul dintre cei mai mari eminesciologi aflați în viață, și în același timp un artist pasionat, inzestrat cu o voce divină este domnul Gheorghe Sărac.

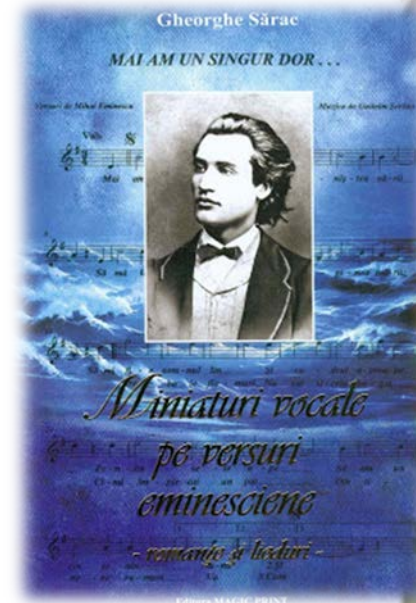
El este un restaurator și promotor al romanței în muzica cultă românească. Artistul Gheorghe Sărac readuce în atenția publicului românesc, atât geniul versurilor eminesciene, cât și valoarea semantică muzicală a lirismului autentic. Gheorghe Sărac se identifică cu magia esențială a lirismului eminescian și cu geniul mesajului Poetului Național. Restaurarea romanței, pe versuri de Mihai Eminescu, de către Gheorghe Sărac se reprezintă de fapt o încercare curajoasă de cultivare a publicului român pentru mesajul liric originar din rădăcinile tainice ale sunetelor muzicale ancestrale ale neamului nostru.

Din păcate, azi romanța nu mai e așa de populară ca în perioada interbelică. Romanța e legată de istoria muzicii românești. Încă de la 1848, romanța se impune în peisajul artistic românesc, trăgându-și seva lirică din vechea muzică lăutărească.

Poezia lui Mihai Eminescu este cel mai bun material artistic pentru romanță, iar Gheorghe Sărac s-a identificat total cu acest gen muzical.

Gheorghe Sărac s-a născut la 1 iunie 1938 în satul Bălaia, zona dealurilor Oradiei, comună Tileagd din județul Bihor, într-o familie de țărani care au crescut cinci copii cu dragoste și exigență.

Contribuie la îmbogățirea Fonotecii Muzicale Radio România cu doine, cântece tradiționale, cântece în ritmul jocurilor bihorene și cunoscute cântece din Ardeal la care se adaugă romanțele imprimate în perioada 1982-2006, cu dirijorii George Vancu, Paraschiv Oprea, Florian Economu, Marius Olmazu și Adrian Grigoraș. În anul 1982 îi apare primul sau disc la Casa Electrecord cu folclor din Bihor: „Mândruțiță spic de grâu”.

https://youtu.be/LURBqjBW_tI

*Aurelian Popa-Stavri
Profesor de muzică gr.I*

*Realizator de emisiuni în cadrul Societății Române de
Radiodifuziune, Redacția Format Muzical*

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii